

→ **Dẫn nhập ngắn về khoa học**

DI TRUYỀN HỌC

Minh họa sinh động bằng tranh

Steve Jones & Borin Van Loon

Phạm Diệu Linh *dịch*

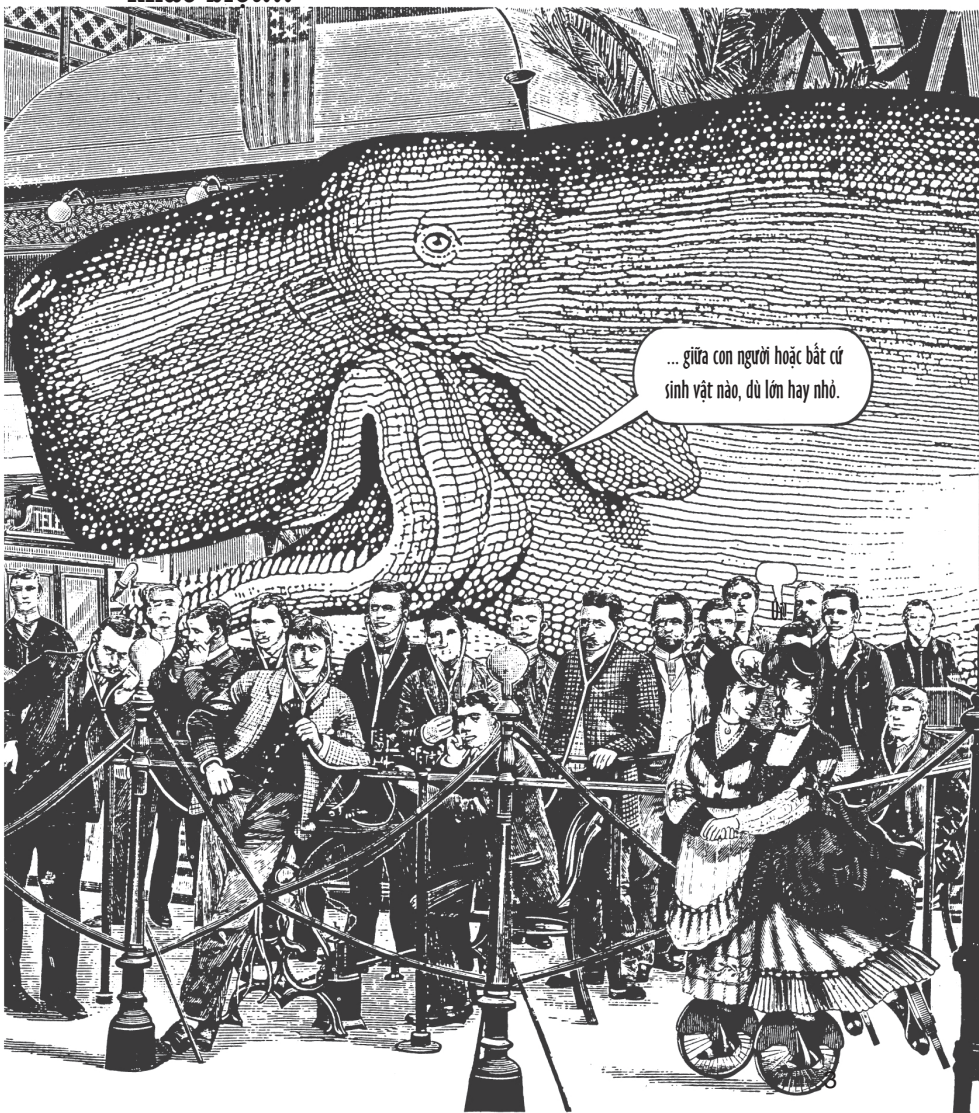

**NHÀ XUẤT BẢN
DÂN TRÍ**

ets

Education
Technology
Science

Di truyền học là môn khoa học về sự khác biệt...

Nó cũng nói về sự tương đồng... giữa họ hàng, dù là còn sống hay đã khuất,

và giữa các sinh vật khác nhau, dù là còn tồn tại hay đã tuyệt chủng.

Gen là bản ghi chép lịch sử sinh học. Bản đồ về cách sắp xếp gen nói lên nhiều điều về sự tiến hóa của con người, sự liên hệ giữa chúng ta và các sinh vật khác, thậm chí là khởi nguyên của sự sống.

Di truyền học phân lớn có liên quan đến địa lý ở một mức độ nào đó.

Nhưng thế giới được khám phá rất lâu rồi thì di truyền học mới bắt đầu...

... và muộn hơn bất cứ ngành khoa học sinh học nào khác, bởi vì điều không may là những gì được cho là hiển nhiên thực ra thường chỉ là ngộ nhận.

Suốt cả ngàn năm, người ta từng tin rằng họ hàng có ngoại hình giống nhau bởi vì họ sống trong cùng môi trường, và rằng trải nghiệm sẽ làm thay đổi ngoại hình của bạn.

CÙNG HIỂN NHIÊN QUẢ
TỨC LÀ CÙNG SAI RỜI
ĐÓ, CÙNG ẤI!

Rõ như ban ngày!

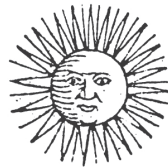

Đứng thể, các trò ạ, mẹ của anh ấy lúc đang có bầu
thì bị một con voi ở rạp xiếc va phải.

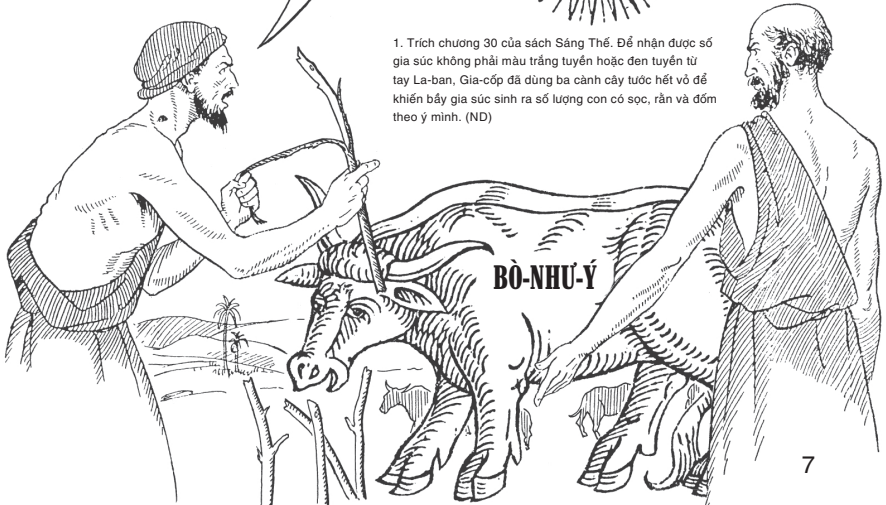
Điều này hẳn là đúng, được viết trong Kinh Thánh mà.

Đoạn, Gia-cốp lấy nhánh bạch dương... bày
lên da trắng ở trong ra. Người để những
nhánh cây trước mặt con chiên... Các con
chiên giao hiệp nhau thì sanh chiên con có
sọc, có rằn và có đốm!

La-ban nói rằng tôi có thể giữ lại tất cả
những con có đốm!

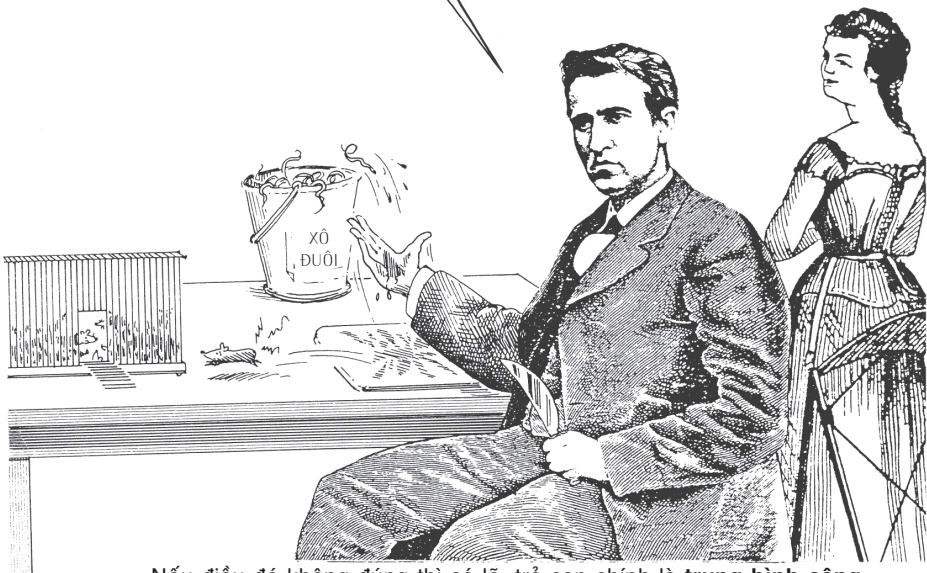

1. Trích chương 30 của sách Sáng Thế. Để nhận được số
gia súc không phải màu trắng tuyền hoặc đen tuyền từ
tay La-ban, Gia-cốp đã dùng ba cành cây tước hết vỏ để
khiến bảy gia súc sinh ra số lượng con có sọc, rằn và đốm
theo ý mình. (ND)

Nhưng con trẻ lại không được di truyền lại những trải nghiệm của cha mẹ chúng.

Đây đã là thế hệ thứ hai mươi rồi và, chết tiệt thật,
chúng nó vẫn có đuôi!

Nếu điều đó không đúng thì có lẽ, trẻ con chính là **trung bình cộng** của thế hệ trước. Darwin thích ý tưởng trẻ con được sinh ra bằng cách trộn lẫn máu của cha mẹ mình. Chính gia đình ông cũng mang đậm huyết thống quý tộc.

Không lâu sau đó, ông đọc được một bài viết ngắn thật khó ưa của Fleeming Jenkin – một kỹ sư người Scotland. Ông này chỉ ra một sai lầm chết người: nếu cơ chế di truyền là như thế, vậy thì bất cứ tính trạng tốt nào cũng sẽ bị suy yếu qua mỗi thế hệ cho tới khi biến mất. Thuyết tiến hóa sẽ không áp dụng được! Quan điểm của Jenkin mang tính phân biệt chủng tộc tiêu biểu...

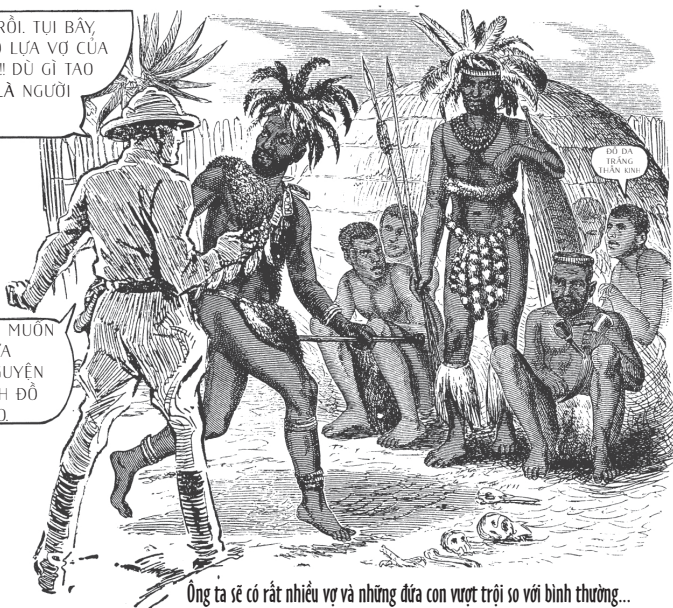
Hãy tưởng tượng một người đàn ông da trắng giạt vào một hòn đảo của thổ dân châu Phi...

GIÔNG CỦA FLEEMING JENKIN

ĐƯỢC RỒI. TUI BÂY ĐỂ TAO LỰA VỢ CỦA BÂY ĐI!! DÙ GÌ TAO CŨNG LÀ NGƯỜI ANH...

GIỜ TAO MUỐN MẤY ĐỨA TÌNH NGUYÊN RA XÁCH ĐỒ CHO TAO.

DỪ ĐÀN TRẮNG QUẢN ANH!

Ông ta sẽ có rất nhiều vợ và những đứa con vượt trội so với bình thường...

NẾ, EM YẾU... TÔI NAY QUA LỄU CỦA TA NHÉ!

NẾU ANH MUỐN, CẬU NHỚ KỸ QUÁC Ạ.

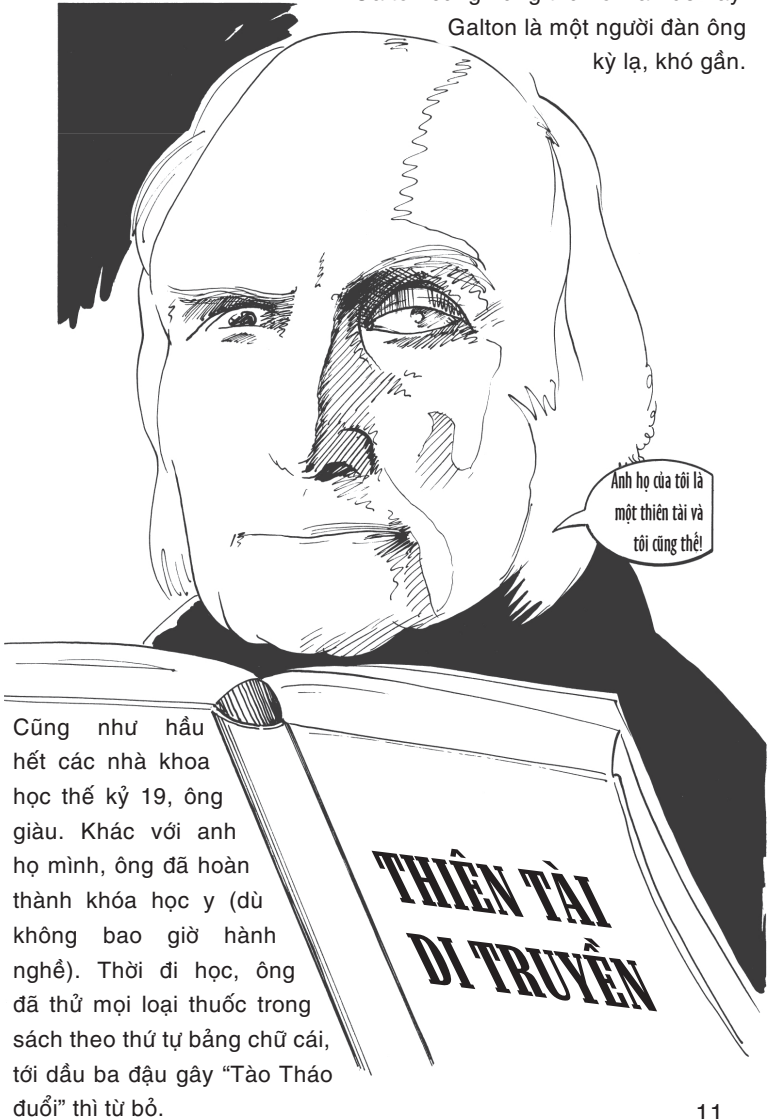
nhưng liệu có ai tin rằng cả hòn đảo sẽ dần hình thành một nhóm dân cư da trắng, hoặc kể cả là da vàng không?

ĐÊM ĐÓ...

Một người da trắng đặc trưng không thể "tẩy trắng" cả một tộc người da đen được.

Không lâu sau, em họ của Darwin là Francis Galton cũng hứng thú với vấn đề này. Galton là một người đàn ông kỳ lạ, khó gần.

Cũng như hầu hết các nhà khoa học thế kỷ 19, ông giàu. Khác với anh họ mình, ông đã hoàn thành khóa học y (dù không bao giờ hành nghề). Thời đi học, ông đã thử mọi loại thuốc trong sách theo thứ tự bảng chữ cái, tới dầu ba đậu gây "Tào Tháo đuổi" thì từ bỏ.